

ת"פ (נתניה) 21037-02-24 - מדינת ישראל נ' קובי קריאף

בית משפט השלום בנתניה
ת"פ 21037-02-24 מדינת ישראל נ' קריאף

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות משטרת ישראל

נגד

הנאשם: קובי קריאף

בשם המאשימה: עו"ד לירן אוחיון

בשם הנאשם: עו"ד גיא עין צבי

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב האישום בביצוע עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982. הנאשם והמתלוננת בני זוג, אשר נפרדו מספר ימים עובר לאירועים שיפורטו להלן, על רקע מחלוקת כספית. בין המועדים 1.1.23 עד 4.1.23, בשעות שאינן ידועות למאשימה, ובשל סכסוך והפסקת מערכת היחסים בין השניים, התקשר הנאשם למתלוננת יותר מ-300 פעמים, הטריד אותה ואיים עליה לפגוע במשפחתה. הוא שלח לה מסרון: "אני מבטיח לך שהיום אני יתן לקובי בעיטות לראש אז, שהוא לא יזכור את השם שחו חכי", ובהמשך: "ובואי ניראה היה כן שאגא שלך היום לא יביט לי את הכזף שלי יא בת זונה בואי ניראה ותראי אסה מכות אני שובר אותו". הנאשם הוסיף ושלח מסרונים לאמה של המתלוננת: "אני מבטיח לך שרני מחר בתוך טמפו תחסמי הכל אוב, אני ירא מחר לכולם איסה מישפחה, אתם לכל טמפו למנהל לכולם אני יראה מה עשיתם לי באמא שלי על תראי מה, אני מסוכל לעשות טת חושבת שחסמת זהו חחח תראי מחר מה, אני יעשה לעבלך בטמפו איזה בושות אני יראה לו מי זאת הבת שלו ומה היא עשתה לי וממשיכה לעשות" (שגיאות במקור - ג' א').

2. בהתאם להסדר דיוני בין הצדדים, המאשימה הגבילה את עתירתה העונשית ל-3 חודשי מאסר בפועל שניתן לרצות בעבודות שירות ועונשים נלווים, ואילו ההגנה לא הוגבלה בטיעוניה. ב"כ המאשימה עמד על כמות השיחות המטרידות, על תוכנם הבוטה והקשה של האיומים לתקיפה פיזית של בני המשפחה, ועל כך שהאיומים הופנו גם לאמה של המתלוננת, עמה לא היה לנאשם סכסוך כלשהו. הוא הפנה לפסיקה להמחשת מדיניות הענישה, וביקש לקבוע את מתחם העונש בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין שנת מאסר בפועל. לחובת הנאשם הרשעות קודמות רלוונטיות, הוא ריצה עונשי מאסר בפועל, ואך לאחרונה שוחרר מריצוי עונש מאסר בן 18 חודשים. בהתחשב בהודאתו של הנאשם במיוחס לו בשלב מוקדם של ההליך, ביקש "להצמיד את המתחם לחלק הבינוני הנמוך", ולגזור עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי "ארוך ומרתיע", פיצויים למתלוננת, קנס והתחייבות.

3. ב"כ הנאשם אישר, בהגנותו, כי עתירתה המקילה של המאשימה לעונש איננה מתיישבת עם טיעוניה. ב"כ הנאשם הסביר את הרקע לביצוע העבירות: המתלוננת הרתה מהנאשם, והשניים התעתדו להינשא. הנאשם ערך על חשבוננו מסיבת אירוסין יקרה, אלא שבסמוך לאחריה נפרדה ממנו המתלוננת, והודיעה לו כי בדעתה לבצע הפלה. הנאשם לא ידע את נפשו מצער, הן כתוצאה מהפרידה הפתאומית, ובעיקר בשל תחושת האובדן, לאחר שסבר כי הוא עתיד להפוך לאב. הוא ניסה להניא את המתלוננת מהחלטתה, והשניים אף חידשו את הקשר לפרק זמן קצר לאחר הגשת התלונה. המתלוננת פנתה לתחנת המשטרה וביקשה לבטל את תלונתה, לדבריה מכיוון שהנאשם פעל מתוך סערת רגשות. סופו של דבר השניים נפרדו בשנית, וכיום אינם מצויים בקשר. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב גם בפגיעה הכלכלית בנאשם, ועתר לקבוע מתחם עונשי שתחילתו בענישה צופה פני עתיד. הרשעותיו הקודמות של הנאשם מכבידות אמנם, אך לו התאפשר לו לצרף את ההליך להרשעתו האחרונה, הדבר לא היה משפיע באופן מהותי על התוצאה העונשית. לפיכך ביקש לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם. יצוין כי טיעוניה ההגנה נשמעו בשתי פעימות, ובתווך התקבלה חו"ד הממונה על עבודות שירות, אשר מצא את הנאשם מתאים לעבודת שירות. הנאשם בדברו האחרון: "אין לי מה להגיד, אני מצטער. לא עזרו לי בחיים, יעזרו לי עכשיו?".

4. במעשיו פגע הנאשם בשלוות נפשן של המתלוננת ואמה. הוא הטריד את המתלוננת מאות פעמים, והטיח איומים לפגוע פיזית בה ובבני משפחתה הקרובים. מבלי להקל ראש בחומרת העבירות, דומה שהמתחם לו עתרה המאשימה חמור יתר על המידה. בכל הנוגע לאיומים על המתלוננת, כתב האישום מייחס לנאשם שתי אמירות מאיימות, לבעוט בראשו של קובי (לא הובהר במי המדובר), ו"לשבור במכות" את אביה. האיומים מפחידים כמובן, אך מידת החומרה שבהם מוגבלת. אשר לאיום שהוטח באמה של המתלוננת, זה התמצה בעיקר ב"עשיית בושות" לבעלה במקום עבודתו.

השוואת המתחם לו עתרה המאשימה, לעתירתה של אותה המאשימה, שלוחת התביעות בנתניה, בגין כתב אישום חמור לא פחות אשר ההליכים בעניינו הסתיימו לפני חודשים אחדים, מגלה חוסר עקביות (ת"פ 40031-09-22 מדינת ישראל נ' כרמל (12.3.24)). דובר בנאשם שהורשע בהתאם להודאתו בביצוע שתי עבירות איומים (שני אישומים בגין שלושה אירועים). הנאשם התקשר מספר פעמים

לגרושתו ואם ילדיו, ואיים "לשחוט" את בן זוגה. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונשי שתחתיתו במאסר על-תנאי.

5. כפי שקבעתי לא אחת: "מנעד הענישה בעבירות איומים רחב מאוד, בתלות בחומרת האיום, הקונקרטיים שלו, האופן בו נאמר, כמות האיומים, תדירותם, ומידת החשש מפני מימוש האיום. לעתים תחתית המתחם בענישה צופה פני עתיד, פעמים אחרות בחודשי מאסר אחדים, כאלו שניתן לרצות בעבודות שירות, וקיימים גם מקרים חמורים יותר, בהם נדונו נאשמים בעבירות איומים ללא הרשעות קודמות למאסרים של ממש מאחורי סורג ובריח" (ת"פ (נתניה) 27556-06-20 מדינת ישראל נ' לוגה (20.9.22)). למדיניות הענישה ראו, מבין רבים, פסקי הדין שלהלן:

(-) עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 59211-02-20 צרויה נ' מדינת ישראל (10.8.20, טרם פורסם). הנאשם הורשע בבית משפט השלום בהתאם להודאתו בכך שבמהלך ויכוח עם אמו, איים עליה כי ידקור אותה. האם הזמינה משטרה למקום, ובנוכחות השוטרים שב הנאשם ואיים כי יחתוך לאמו את ידיה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר את עונשו של הנאשם לשנת מאסר בפועל ומאסר על-תנאי. ערעור הנאשם התקבל. בית המשפט המחוזי קבע כי "נדמה שלא יכולה להיות מחלוקת שבית משפט קמא חרג באופן קיצוני לחומרה בהטלת עונש זה, כאשר מתחם העונש ההולם את נסיבות האירוע נע בין מאסר על תנאי ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל...". בית המשפט המחוזי הציע למערער לרצות מאסר בן 4 חודשים בעבודות שירות, ומשהלה ביכר לרצות את עונשו בדרך של מאסר בפועל, קוצרה תקופת המאסר בפועל לכדי 3 חודשים ויום אחד. לא למותר לציין כי דובר במי שלחובתו הרשעות קודמות, האחת רלוונטית מאוד, והוגש בעניינו תסקיר שלילי ללא אופק טיפולי.

(-) ת"פ (נתניה) 57450-03-19 מדינת ישראל נ' ראובני (5.10.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו באיומים על רעייתו. על רקע ויכוח בין השניים איים עליה הנאשם: "בא לי לפגוע בך, גם אחד בראש לשבור אותך, אני אפוצץ אותך, אף אחד לא יפוצץ אותך כמו שאני אפוצץ אותך". בתגובה ביקשה המתלוננת מהנאשם להתרחק ממנה, ואילו הוא התקרב אליה ולחש לה: "את יודעת מה אני רוצה, אני לא רוצה לתת לך אגרוף, אני רוצה לסגור לך את הפרצוף עם נייר ניילון, לחנוק אותך, לקבור אותך באיזה מקום". המאשימה ביקשה לקבוע מתחם בין 4-12 חודשי מאסר, ולגזור את עונשו של הנאשם בתחתיתו. עמדתה נדחתה. נקבע מתחם עונש בין מאסר על-תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל. בהיעדר מחלוקת בין הצדדים באשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, נדון הנאשם למאסר על-תנאי, צו מבחן, פיצויים והתחייבות.

(-) ת"פ (נתניה) 52600-08-19 מדינת ישראל נ' מכתובי (22.6.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בתקיפת בת זוג ואיומים, בשני אירועים. באירוע הראשון ניגש אל בת זוגו כשישבה על כיסא, תפס אותה בצווארה ובכתפיה, ודחף אותה לאחור. כשבוע מאוחר יותר איים עליה כי ישפוך חומצה על פניה. עונשו נגזר למאסר על-תנאי, צו מבחן, פיצויים והתחייבות.

(-) ת"פ (נתניה) 1660-12-19 מדינת ישראל נ' זאודו (6.7.21). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו באיומים שהטיח ברעייתו במהלך דיון בבית הדין הרבני: "היא לא תחיה אם אני אשב בכלא". הנאשם נדון למאסר על-תנאי, צו מבחן, של"צ בהיקף 150 שעות והתחייבות.

(-) ת"פ (ראשל"צ) 35687-01-20 מדינת ישראל נ' מיכאילוב (22.3.21, טרם פורסם). הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות איומים ותקיפת רעייתו. נקבע מתחם ענישה בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, והנאשם נדון ל-43 ימי מאסר - כימי מעצרו, מאסר על-תנאי, קנס ופיצויים.

עיינתי בפסקי הדין שהגישה המאשימה, חלקם בגין נסיבות חמורות יותר מענייננו, ולא מצאתי כי יש בהם לשנות מהקביעה באשר למתחם העונש הראוי. לנוכח המקובץ ובהתחשב בשיקולים עליהם עמדתי, אני קובע את מתחם העונש בין מאסר על-תנאי לבין שנת מאסר בפועל.

6. בגזירת העונש המתאים לנאשם, ברי כי לא ניתן להיעתר לבקשתו ולהסתפק בתחתית המתחם. לזכותו של הנאשם נזקפת, כמובן, הודייתו במיוחס לו בשלב מוקדם של ההליך, וכפועל יוצא מכך קבלת אחריות, הבעת חרטה, הימנעות מהבאת המתלוננת ואמה לדוכן העדים, וחסכון בזמן שיפוטי. מן העבר האחר, עסקינן במי שהורשע עד כה שמונה פעמים [בגיליון הרישום הפלילי, עת/1, רשומות 9 הרשעות, אך אחת מהן נזכרת פעמיים - מצופה מהמאשימה לפעול לתיקון הטעות במרשם], במגוון עבירות (קבלת נכסים שהושגו בפשע, חבלה כשהעבריין מזוין, פציעה, איומים, החזקת סכין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ניסיון לקבלת דבר במרמה, התפרצות למקום מגורים, גניבה, תקיפה, החזקת סמים לצריכה עצמית, תקיפת בן זוג הגורמת חבלה, תקיפה כדי לגנוב, התחזות לעובד ציבור), והספיק לרצות מספר עונשי מאסר, חלקם לתקופות לא קצרות. אמנם, אילו הוגש כתב האישום בסמיכות למועד ביצוע העבירות, הנאשם יכול היה לבקש לצרפו להרשעתו האחרונה. עם זאת, בניגוד לטענת ההגנה, סבורני כי היה בצירוף כדי להשפיע על התוצאה העונשית.

בעתירתה העונשית, להסתפק בעונש מאסר בפועל בן 3 חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות, הלכה המאשימה כברת דרך לקראת הנאשם, בנותנה משקל מרבי לשיקולים העומדים לטובתו. אשר למרכיבי העונש הנוספים, הנאשם יחויב בפיצויים בסכום מתון למתלוננת בלבד. מנגד, לא מדובר בעבירה המחייבת קנס כספי, ואף לא התחייבות.

7. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר בפועל.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות במרכז יום לקשיש ברעננה, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 1.9.24. הנאשם יתייצב ביום 3.12.24 בשעה 8:00

במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 3 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה בה הורשע או כל עבירה בעלת יסוד של אלימות פיזית או מילולית.

ג. פיצויים בסך 1,000 ₪ אשר ישולמו למתלוננת (עדת תביעה מס' 5). הפיצויים ישולמו עד יום 10.11.24.

מוסבר לנאשם כי ניתן לשלם את הפיצויים כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת מהדרכים הבאות: (-) כרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה www.eca.gov.il; (-) מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גביה) *35592 או בטלפון 073-2055000; (-) במזומן בכל סניף של בנק דואר בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברים).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' תשרי תשפ"ה, 08 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות.